AUGUSTINUS
12. Jh.
Seite 126r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uertitur. & fit quedã desperatio ut dicat. quadriduanus ẽ iam putet. Venit g dñs cui utiq; facilia erant oia & difficultatẽ quandã ostendit. Ibi infremuit spũ; ostendit multo clamore obburgationis opus ẽ. Adeos qui consuetudine duruerunt; tam aduoce clamantis dñi rupta sunt uincula necessitatis. Tremuit infirmi dominatio. redditus est lãlarus uiuus. Liberat eũ & de mala consuetudine. dñs quadriduanos mortuos. Illã ipse quadriduanus xpo uolenti resuscitare dormiebat. Si; quid ait. Videte genus resuscitationis. Processit de monumento uiuus & ambulare ñ poterat.

Et dñs ad discipulos; ~~suos~~. soluite illũ. sinite abire.

Ille suscitauit mortuum. illi soluerunt ligatum. Adquid pertineat uidere, ad ppriã maiestatem di suscitantis increpatur aliquis in mala consuetudine positus uerbo uertitur. Quã multi increpant & ñ audiunt. Quis g ait uiuus eũ illo qui audit. Quis uitã inspirat uiuentis cui. quis ẽ qui secretam pellit morte. secretã dat uitam. Non ne post obburgationes. post increpationes. dimittuntur homines cogitationibus suis. & incipiunt secũ uolucre. quam malã uitam gerant. quã pessima consuetudine premantur. Ve inde displicentes sibi mutare uitã instituunt. Resurrexerunt isti. reuixerunt. quibus displicebat quod fuerunt. sed reuiuiscentes ambulare ñ possunt.

Hec sunt uincula ipsius retinis. Opus est g ut qui reuixerit soluatur. & ire permittatur. Hoc officium discipulis dedit quibus ait. quẽ soluerit uiuera. soluta sunt & in celo. Hec g kmũ. sic audiamus. ut qui uiuunt uiuãt.

Sedm dicta ami
mutica mo-

Rcõ. bm. Reatus displicentia opus tatac.

Rcõ. bm.